

1886-08-07

AFSENDER

H.C. Aggersborg, Elisabeth Dorothea Aggersborg, født
Bræmer

MODTAGER

Joakim
Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Classens Have

Arkivplacering:
Mappe 48 nr. 36

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 48 Nr. 36

Slægtshave 7de August 1886

Min Kære Jakobine!

Nært at hælde Dig for sine 2de Brevkort af 28, 30, 31. juli er jeg ikke isærd til at udtrykke for Dig den Glæde fra Maribo, ^{Anna og} Mine og jeg vilde ved egen Afsæt at modtage Det Brev af 2de 8de. Kvillet fra Maribo, som var højst urolig over ikke at have erfaret Fra Becks Ankomst til ^{afventede her længe} Civita, thi vi havde tabt hendes Spor fra Rom dertil, og fik ingen Oplysning af Telegrammet til ^{afventede her længe} 3de Aug, Min Kærestes Fødselsdag, hvilket jeg sender min oprøglige Lykonikning og min bedste Pusket for det blev, som kun den Dag begynde.

Jeg nærede ikke for Mrs som de, eller dygt for at der paa den korte Reise skulde være blevet sendt noget, men jeg blev dog glad ved at erholde den gladelige Meddelelse som Det Brev ^{indskatte} og at dine Vidne til hvad de Hoffe blive beroligede og glade deraf. Jeg var trodsmodt overbeviset om at Herron, der paa vidunderlig har brugt Hjælp da alle vore Forsøg vare mislykkede, end kan beroligede at Jakob Beck gjorde det opofrende Tilbud at reise ^{fra}

olene, hvilket Fødsel vi gret med begge Hænder og
med stor Taknemlighed.

Jeg haaber nu at du vil gøre No i Tante's del at
smile, og at skrive mig saa oftere med Kæmpeskrit,
hvor du vist vil betragte at hun beständig kan tale
sit Modersmaal med en kjær og hjertig Veninde.

Den skal ikke takke mig saa meget, da jeg kan tænke
været at Tante's i Guds Haand, som har indergjort
mig Tante, og som vistde have været aldeles magter.
dersom Frøken Beck ikke havde været den forlige
og opofrende Gode som hun er.

På den anden Hænder Opreise, da vi proede at det vilde
være saa godt for Tante's Børn Opreise, indtil jeg
sende. Fru Maribo og Cathrine til Mitterag, og det synes
at opmuntre hende meget, og jeg maa beundre at
du jeg og Mine igen har hende forinden Fru
Maribo havde bragt Ordet for længe, var hun
langt mere tillidsfuld og rolig i Sindet end Fru Maribo,
og Mine.

Cathrine rejste ud tilmode med Frøken Frølich
til Overrig Pagen efter og jeg antager at hun nu
er lige saa glad som vi andre.
Sommeren vist bliver at være holdt af bløds regnfuld

Jaa er ikke en eneste Gang, her kunne Jusi være færdig
i Haven, men vi ere Gudstider alle rask, og have
det jo ogsaa godt indendørs. Johanne Creutzberg er
i samme Tid i Børg her os og ~~er~~ vi langes derfor
meget ofte Sommerer at vi kunne gøre nogle
Udflygter med hende.

Jeg ved ikke videre at fortælle om den interessante
dag, thi det der ingen Besøgt bliver i over Haven,
hvor Færden alle Stunder for smalt og godt
bryder til sig, saage om at erfare.

Det er vel, hvor Jacten, og ved det ligesom den
ikke lige har den, som jeg havde er i god Tid,
for det høiligste helset fra os alle, ligesom vi
ogsaa høiligst og taknemmeligt hilses
Fruen Beck, som jeg betragter som et Guds
Gæstebud for et Sving og gode om den forlige
Reconvalescent.

Min hengivne Datter
Wegardborg

Men kjære Gærkone! Eftersom jeg har læst at
have levet i Angst og Bekjæmring for Auguste og
for Dig saa er det mig som var jeg befriet for en tung
Byrde, min kjære Gærkone nu lood jeg ogsaa saa
at Byrden er taget fra Din Skuldre og jeg ved
nu at Du er ^{den} villig og glad som det er at tage alt
fra Verdens Haand og lakke dem for alt.

Om Gud lader os leve sammen saa lood jeg at
vi vil kunne leve maang en glad og rolig Time
sammen og vil ja ogsaa glæde mig med Dig
og jeg vil være saa endelvis glad naar Du og
Auguste ogsaa kommer her tilbage, mig da
mit Sind er befriet for Sorg og Spænding for
vender min Tanke stædig tilbage til den dag
og saa kan lakke Verdens Jaan og har Grund
til. Jeg havde lidt om Dig et Brev og det skal
Du ogsaa saa, men Gud vil mig den er Glad
og den var jo var at tænkte saa kunde jeg dog staa
jæge Dig et Par kjærlige Ord og Du kunde se
at jeg nu var glad og rolig. Det glæder mig at
Du nu kan bynde at male friske Luft og Dit
Arbejde vil gjøre Dig godt Du har aldrig talt om
Dig selv men jeg tænkes mig at Du kjære Gærkone
er meget meget medtaget, dog jeg forlyder ikke mig vil det
nok all blive godt. Din hengjærne Søster